

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 6 czerwca 2019 r. znak (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. przyznał ubezpieczonemu A. B. prawo do jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku przy pracy w dniu 31 maja 2017 r. w wysokości 13.755 zł, opierając się na orzeczeniu Komisji Lekarskiej ZUS z dnia 5 czerwca 2019 r. ustalającym, że długotrwały uszczerbek na zdrowiu ubezpieczonego w związku z wypadkiem przy pracy wynosi 15 % (decyzja – k. 33 pliku I akt rentowych).

Ubezpieczony J. S. wniósł odwołanie od powyższej decyzji domagając się jej zmiany poprzez przyznanie mu prawa do jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku przy pracy, jakiemu uległ w dniu 31 maja 2017 r. w wysokości wyższej niż ustalił organ rentowy. Podniósł, że wskutek wypadku nie może wrócić do pracy montera kadłubów okrętowych (odwołanie k. 3).

W odpowiedzi na odwołanie organ wniósł o jego oddalenie wywodząc jak w uzasadnieniu decyzji. Organ powołał się na orzeczenie Komisji Lekarskich Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z dnia 5 czerwca 2019 r. oraz brak nowych okoliczności mogących mieć wpływ na zmianę zaskarżonej decyzji (odpowiedź na odwołanie – k. 4-4v).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

J. S. był zatrudniony w (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w S. na stanowisku montera prac remontowych na podstawie umowy o pracę. Z tego tytułu podlegał ubezpieczeniom społecznym, w tym ubezpieczeniu wypadkowemu.

Niesporne

W dniu 31 maja 2017 r. uległ wypadkowi przy pracy polegającym na upadku z drabiny z wysokości około 1,5 m na podłoże na skutek poślizgnięcia na szczeblu.

Niesporne, a nadto: protokół nr (...) r. – k. 1-3 pliku I akt rentowych, wyjaśnienia poszkodowanego – k. 4-4v pliku I akt rentowych, informacje świadka – k. 5-5v pliku I akt rentowych, zaświadczenia – k. 18 i 26 pliku I akt rentowych.

W wyniku wypadku przy pracy w dniu 31 maja 2017 r. A. B. doznał złamania typu Pilon podudzia prawego. 1 czerwca 2017 r. przeszedł zabieg stabilizacji zewnętrznej stawu skokowego prawego. Do 24 września 2018 r. pozostawał niezdolny do pracy wykorzystując zasiłek chorobowy i 8 miesięcy świadczenia rehabilitacyjnego. Nadal pozostaje częściowo niezdolny do pracy w związku z wypadkiem.

Niesporne, a nadto: historia choroby – k. 2-3, 5-30, 34-35 dokumentacji lekarskiej ZUS, zaświadczenia o stanie zdrowia – k. 31-33 dokumentacji lekarskiej ZUS, akta rentowe (pliki II-IV).

Obecnie u A. B. rozpoznaje zmiany zwyrodnieniowe stawu skokowego prawego po przebytych złamaniu dolnych nasad kości podudzia.

W wyniku wypadku przy pracy w dniu 31 maja 2017 r. A. B. doznał stałego uszczerbku na zdrowiu w wysokości 20 % w związku ze znacznym ograniczeniem ruchomości stawu skokowego, bolesnością ruchu w stawie w następstwie zmian zwyrodnieniowo-zniekształcających oraz niewielkiego stopnia zanikiem mięśni podudzia. Prawa stopa A. B. wykazuje brak zgięcia grzbietowego, co powoduje utykanie i ból przy poruszaniu się.

Dowód: opinia biegłego sądowego z zakresu ortopedii – k. 17-18.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie okazało się uzasadnione.

Kwestię świadczeń z ubezpieczenia społecznego z tytułu wypadków przy pracy reguluje ustawa z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (jednolity tekst – Dz. U. z

2018 r., poz. 1376). Zgodnie z art. 11 ust. 1 ustawy, ubezpieczonemu, który wskutek wypadku przy pracy lub choroby zawodowej doznał stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu, przysługuje jednorazowe odszkodowanie. Oznacza to, że aby uzyskać uprawnienie do odszkodowania pracownik musi:

1. ulec wypadkowi przy pracy,
2. doznać stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu,
3. uszczerbek winien pozostawać w związku przyczynowo – skutkowym z wypadkiem.

Stały uszczerbek na zdrowiu stanowi takie naruszenie sprawności organizmu, które powoduje upośledzenie czynności organizmu nie rokujące poprawy, natomiast uszczerbek długotrwały naruszenie czynności organizmu powodujące upośledzenie jego czynności na okres przekraczający sześć miesięcy, mogące jednak ulec poprawie (art. 11 ust. 2 i 3 ustawy).

Zgodnie z art. 3 ust. 1 wskazanej ustawy, za wypadek przy pracy uważa się nagłe zdarzenie wywołane przyczyną zewnętrzną powodujące uraz lub śmierć, które nastąpiło w związku z pracą:

1. podczas lub w związku z wykonywaniem przez pracownika zwykłych czynności lub poleceń przełożonych,
2. podczas lub w związku z wykonywaniem przez pracownika czynności na rzecz pracodawcy, nawet bez polecenia,
3. w czasie pozostawania pracownika w dyspozycji pracodawcy w drodze między siedzibą pracodawcy a miejscem wykonywania obowiązku wynikającego ze stosunku pracy.

Oznacza to, że aby zdarzenie mogło być uznane za wypadek przy pracy musi spełniać następujące warunki:

- mieć charakter nagły
- być wywołane przyczyną zewnętrzną
- powodować uraz lub śmierć
- pozostawać w związku z pracą.

W rozpoznawanej sprawie poza sporem był fakt, iż zdarzenie, jakie miało miejsce w dniu 31 maja 2017 r. z udziałem A. B. miało charakter wypadku przy pracy, toteż nie było potrzeby w niniejszym postępowaniu szczegółowego analizowania, przy wykonywaniu czynności jakiego rodzaju ubezpieczony doznał w tym dniu obrażeń i jaki był rodzaj tych obrażeń, albowiem wynika to wprost z dokumentów zgromadzonych przez organ rentowy, w tym dokumentacji powypadkowej i medycznej dotyczącej ubezpieczonego. Żadna ze stron nie kwestionowała rzetelności sporządzenia i prawdziwości treści zgromadzonych w sprawie dokumentów, stąd też Sąd uznał je za miarodajne dla przyjęcia właściwych ustaleń faktycznych w sprawie.

Sporną w sprawie pozostawała wysokość uszczerbku na zdrowiu, którego ubezpieczony doznał na skutek wypadku przy pracy w dniu 31 maja 2017 r. Ubezpieczony kwestionował bowiem orzeczenie Komisji Lekarskiej ZUS, które było podstawą wydania przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. zaskarżonej decyzji, a w którym Komisja stwierdziła 15 % uszczerbku na zdrowiu ubezpieczonego w związku z przedmiotowym zdarzeniem.

Orzekanie o uszczerbku na zdrowiu następuje w oparciu o przepisy odpowiednich aktów wykonawczych wydanych na podstawie powołanej wyżej ustawy. Takim aktem wykonawczym jest rozporządzenie Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 18 grudnia 2002 r. w sprawie szczegółowych zasad orzekania o stałym lub długotrwałym uszczerbku na zdrowiu, trybu postępowania przy ustalaniu tego uszczerbku oraz postępowania o wypłatę jednorazowego odszkodowania (Dz. U. z 2013 r., poz. 954) wydane na podstawie art. 11 ust. 5 ustawy z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych i zawierające tabelę

oceny procentowej uszczerbku na zdrowiu. Poszczególne punkty tej tabeli odpowiadają różnym rodzajom urazów i przypisują im stosowną do następstw urazów ocenę procentową uszczerbku na zdrowiu.

Z uwagi na fakt, iż ocena stanu zdrowia ubezpieczonego wymagała wiadomości specjalnych, Sąd dopuścił w sprawie dowód z opinii biegłego sądowego z zakresu właściwego dla rodzaju urazów doznanych przez ubezpieczonego, a mianowicie biegłego sądowego z zakresu ortopedii, H. M..

W opinii z dnia 5 listopada 2019 r. wydanej po przeprowadzeniu badania przedmiotowego A. B. (opinia – k. 17-18) biegły stwierdził, że przebyte przez ubezpieczonego w dniu 31 maja 2017 r. złamanie dolnych nasad kości podudzia spowodowało stały uszczerbek na zdrowiu w wysokości 20 %. Oceny uszczerbku biegły dokonał w oparciu o punkt 162b oceny procentowej. Stwierdził, że występujące u ubezpieczonego trwale ograniczenie ruchomości w stawie skokowym prawym stanowi wyższy uszczerbek na zdrowiu niż stwierdzony przez Komisję Lekarską ZUS.

Strony nie wniosły zarzutów do opinii biegłych.

Sąd uznał opinię biegłych za rzetelną, jasną, pełną i spójną, a jej wnioski za logicznie skorelowane z rozpoznaniem. Opinia została wydana po badaniu ubezpieczonego i analizie dokumentacji medycznej dotyczącej stanu jego zdrowia, odnosi się też do przesłanek, które należy wziąć pod uwagę przy ocenie ustalania uszczerbku na zdrowiu zgodnie z rozporządzeniem Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 18 grudnia 2002 r. w sprawie szczegółowych zasad orzekania o stałym lub długotrwałym uszczerbku na zdrowiu, trybu postępowania przy ustalaniu tego uszczerbku oraz postępowania o wypłatę jednorazowego odszkodowania. Biegły w sposób wystarczający uzasadnił swoje stanowisko. Powyższe, przy uwzględnieniu, że biegły to wysokiej klasy fachowiec o wieloletnim doświadczeniu klinicznym i specjalnościach odpowiednich do schorzenia ubezpieczonego przemawiało za uznaniem przedmiotowej opinii za miarodajną dla podjęcia rozstrzygnięcia w sprawie. Sąd uznał, że biegły w sposób prawidłowy zastosował dla dokonania oceny uszczerbkowej punkt 162b oceny procentowej przewidujący dla tego typu uszkodzeń poziom 15 do 25 % uszczerbku na zdrowiu, albowiem następstwem wypadku przy pracy ubezpieczonego jest występujące nadal u niego znaczne ograniczenie ruchomości stawu skokowego. Dlatego też, Sąd w pełni podzielił stanowisko biegłego i przyjął tym samym, iż ubezpieczony w wyniku wypadku przy pracy w dniu 31 maja 2017 r. doznał stałego uszczerbku na zdrowiu w wysokości 20 %.

Kierując się przytoczonymi motywami Sąd uznał, iż po stronie ubezpieczonego zachodzą przesłanki warunkujące jej prawo do dochodzonego świadczenia i na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. zmienił zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznał A. B. prawo do jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku przy pracy w dniu 31 maja 2017 r. w wysokości odpowiadającej dwudziestu procentom stałego uszczerbku na zdrowiu.

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)

3. (...)

(...)